

τόλμα ν' ἀτενίσῃ τὸν ἄλλον. Ἐμμενον οὕτως ἐναντὶ ἀλλήλων κάτω νεύοντες.

— Καθίστατε, σὰς παρακαλῶ, εἶπεν ἡ Ἰουλιανή.

Καὶ εἶδεν αὐτῷ ἀνάκλιντρον, ἔλαβε δὲ καὶ αὕτη ἕτερον· ἀλλὰ διὰ νὰ καθίσωσιν εὐρέθησαν ἐν ἀμυχανίᾳ.

Ὁ Βονέ ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τῆς Ἰουλιανῆς καὶ νὰ κάμῃ ἀρχήν· ἀλλὰ τί ν' ἀρχίσῃ; Τί νὰ εἴπῃ, χωρὶς πολλὰ νὰ εἴπῃ;

— Ἀπὸ χθές, δεσποινίς, διατελῶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν λόγων σὰς καὶ δὲν δύναμαι νὰ σὰς εἶπω πόσον μὲ συνεκίνησαν.

Διὰ κινήσεως ἧς ἡ ἀπλότης καὶ ἡ φυσικότης ἐμαρτύρουν τὴν εἰλικρίνειαν ἔφερε τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίας.

— Μοὶ ὠμιλήσατε ὥς εἰς φίλον τῆς οἰκογενείας σὰς, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς βεβαιώσω ὅτι εἶμαι φίλος εἰλικρινῆς καὶ ἀφοσιωμένος εἰς ὑμᾶς, δεσποινίς... καὶ τοὺς ἰδιόκους σὰς.

— Εἶδατε, κύριε, ὅτι δὲν ὑπῆρχε χρειὰ λόγων μετὰξὺ μας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὅτι δὲ ἤμην τόσον βεβαία περὶ τῆς ἀφοσιώσεώς σας, ὥστε σὰς παρεκάλεσα νὰ μὲ βοηθήσητε ἐν ταῖς χαλεπαῖς περιστάσεσι, καθ' ὥς εὐρισκόμεθα.

Ταῦτα ἔλεγον τοὺς ὀφθαλμοὺς κάτω νεύοντες. Ἐν τούτοις, ἐνῶ ἡ Ἰουλιανὴ ὠμίλει, ὁ Βονέ ἀνελάμβανε τὸ θάρρος του, ἵτοιμάζετο δὲ νὰ ἐγείρῃ ἐπ' αὐτῆς τοὺς ὀφθαλμοὺς του, ὅτε ἡ λέξις «χαλεπαὶ περιστάσεις» κατεβίβασαν πάλιν αὐτοῦ τὰ βλέφαρα.

Ἡ λέξις ἐκείνη ἦν βεβαίως τῶν φόβων, οἵτινες ἀπὸ τῆς προτεραιᾶς ἐταρᾶσσαν αὐτόν. Αἱ κατηγορίαι λοιπὸν τῆς κυρίας Κόλλας ἦσαν ἀληθεῖς.

Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὑπῆρχε τι τὸ ταρασσόν καὶ θλίβον αὐτόν. Πρὸς τούτοις ἡσθάνετο δύσκολον τὴν θέσιν του, νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῆς Ἰουλιανῆς τὴν σκληρὰν ταύτην ἀλήθειαν.

Ἐν τῇ ταραχῇ του ἐν τούτοις ταύτῃ ἐμιγνύετο αἶσθημα ἀορίστου ἐλπίδος καὶ υπερηφανείας. Εἶχε λοιπὸν ἡ Ἰουλιανὴ μεγάλην πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην, ὥστε νὰ τὸν προτιμήσῃ ἵνα ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν του, ἀφοῦ οὔτε συγγενὴς ἦτο, οὔτε φίλος πρὸ χρόνων πολλῶν.

Ἡ σκέψις αὕτη ἐνεθάρρυνεν αὐτόν· ἤγειρε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐτόνισε τὴν φωνήν.

— Ἐστὲ βεβαία, δεσποινίς, ὅτι οὐδὲν ἐξ ὧν δύναται τις νὰ εἴπῃ, θ' ἀλλοιώσῃ τὰ αἰσθήματα τῆς συμπαθείας καὶ τῆς ἀγάπης, ἅτινα αἰσθάνομαι διὰ τὴν δεσποινίδα Ἀννέταν. Πιστεύσατε ὅτι δὲν εἶμαι μόνον δι' ὑμᾶς ἀφοσιωμένος, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτήν, ὅτι δὲ θὰ πράξω ὅ,τι ζητήσητε. Μὴ διστάζητε λοιπὸν· ὑποδείξατέ μοι τί δέον νὰ πράξω· τοῦτο ἀρκεῖ, οὐδὲν ἕτερον θέλω νὰ μάθω.

— Καὶ ἐγὼ ἔχω ἀνάγκην νὰ σὰς εἶπω τὰ πάντα· δὲν θὰ εἶμεθα ἄξιοι τῆς ἀφοσιώσεώς σας ἐὰν εἴχομεν μυστικὸν τι ἀπὸ ὑμᾶς.

— Εἶναι λοιπὸν ἀναπόφευκτον νὰ μάθω τὸ μυστικὸν τοῦτο;

— Δὲν εἶναι πλέον μυστικὸν ἀφοῦ ὑμεῖς μοὶ τὸ ἐγνωρίσατε, ὅλος δὲ ὁ κόσμος θὰ τὸ μάθῃ μετ' ὀλίγον. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ κύριος Δερόδης πρέπει νὰ νυμφευθῇ τὴν ἀδελφὴν μου.

— Μήπως ἀρνεῖται ὁ κύριος Δερόδης; ἠρώτησεν ὁ Βονέ.

— Δὲν τὸν εἶδομεν ἀπὸ τῆς ἐπανόδου του.

— Δυνατὸν νὰ ἐκωλύθῃ.

— Ἡ ἀδελφὴ μου τῷ ἔγραψε.

— Ἴσως μετὰξὺ των ὑπάρχει παροδικὴ τις δυσἀρέσκεια.

— Τοῦτο ἠρώτησα τὴν ἀδελφὴν μου σήμερον, μοὶ ἀπήντησε δὲ ὅτι οὐδὲν συνέβη μετὰξὺ των.

— Μήπως εἰ γονεῖς του κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ διέμεινε πλησίον αὐτῶν, ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς θελήσεώς του καὶ μετέβαλαν τὰς διαθέσεις του;

— Τοῦτο ἀκριβῶς πρέπει νὰ μάθωμεν. Ἀλλ' ἡ ἀδελφὴ μου, ὁρῶν νὰ σὰς τὸ εἶπω, ἀπώλεσε τὴν πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνην.

— Τότε πρέπει νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις.

— Εἰς τοῖον;

Ὁ Βονέ δὲν ἀπήντησεν· ἦτο σοβαρὸν τὸ ζήτημα.

— Μήπως πρέπει νὰ τὸν ἴδῃ ἡ μάμμη μου; ἠρώτησεν ἡ Ἰουλιανή. Ὁχι, βεβαίως. Μήπως ἡ μήτηρ μου; Οὔτε. Μήπως ἐγὼ;

— Ἀδύνατον.

— Δὲν τὸ ἠθελα. Εἶμεθα γυναῖκες, ὁ δὲ κύριος Δερόδης θὰ εἰρωνευθῇ ἡμᾶς, ἀφοῦ οὐδὲν δύναμεθα. Ἀ! ἂν ἡ Ἀννέτα εἶχε τὸν πατέρα της! ἂν εἴχομεν ἀδελφόν!

Ὁ Βονέ ἐφαίνετο τεταραγμένος καὶ ἐν ἄκρᾳ ἀνησυχίᾳ καὶ θλίψει διατελῶν.

— Ἄν ἤμην ἀνὴρ, ἐξηκολούθησεν ἡ Ἰουλιανή, καὶ εὕρισκα τὸν κύριον Δερόδην, ἂν ἤμην ὁ ἀδελφός, ὅστις μᾶς λείπει, δὲν νομίζετε ὅτι παραυτὰ τὸ πᾶν θὰ μετεβάλλετο;

Ὁ Βονέ ἐσιώπα ἔτι, ἡ δὲ Ἰουλιανὴ εἶδεν αὐτὸν ὡχρίασαντα. Αἶφνης ὅμως ἐγείρεται καὶ βαίνει πρὸς αὐτήν:

— Ἄν εἴχατε σύζυγον;

Τοσαῦτα ἐνείχεν ἡ φράσις αὕτη καὶ ὁ τόνος τῆς φωνῆς, μεθ' οὗ ἐρρήθη, ὥστε ἡ Ἰουλιανὴ ἐμείνεν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἀναμετρήσῃ τὴν σπουδαίαν αὐτῆς. Ὅτε ὅμως ἠννόησεν, ἡ χαρὰ ἐνέπλησε πᾶν καρδίαν της.

— Ἀ! ἂν εἴχα σύζυγον, εἶπεν ἡ Ἀννέτα, ἡ μήτηρ μου, ἡ μάμμη μου καὶ ἐγὼ θὰ ἐσωζόμεθα!

Εἶτα τείνουσα αὐτῷ τὰς χεῖρας διὰ τρεμύσεως φωνῆς εἶπε:

— Θέλετε νὰ γίνετε;

Ἐκείνος ἐδράξατο τῶν χειρῶν της.

— Γνωρίζετε ὅτι σὰς ἀγαπῶ, εἶπεν αὐτῇ.

— Τὸ ἔμαθα τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἦσθην θνητὸν ὅτι σὰς ἠγάπων.

— Γνωρίζετε ὅτι ἂν δὲν ἤμην ἐν τῇ ἀθλίᾳ ὅττι, ἐν ἣ εὕρισκομαι πρὸ μηνῶν, θὰ ἐζήτουν νὰ γείνω σύζυγός σας.

— Ἐγὼ σήμερον ζητῶ νὰ γείνω σύζυγός σας.

— Ἀ! Ἰουλιανή, προσφιλὴς μοὶ Ἰουλιανή.

Ἐμμενον ἀτενίζοντες ἀλλήλους ἐν ἐκτάσει.

— Δὲν θὰ ἤμην ἄξιος ὑμῶν, εἶπεν ὁ Βονέ, ἐν τοιαύτῃ στιγμῇ, ἂν εἰς τοιαύτας σκληρὰς περιστάσεις σὰς ὠμίλου περὶ τοῦ ἔρωτός μου καὶ τῆς εὐτυχίας μου. Ἐνῶ ἡμεῖς εἶμεθα ἐδῶ, εἰς τὸ ἕτερον μέρος τοῦ τοῖχου τούτου, ἡ προσφιλὴς ἐκείνη κόρη διατελεῖ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀγωνιώδους προσδοκίας· δι' ἐκείνην πρέπει νὰ σκεφθῶμεν καὶ ὄχι δι' ἡμᾶς. Τί πρὸς ἡμᾶς ἡ ὥρα αὕτη, ἀφοῦ ἔχομεν τὸ μέλλον· διὰ νὰ σὰς εἶπω τὸν ἔρωτά μου ἔχομεν τὴν αὔριον, ἔχομεν τὴν ζωὴν. Δι' ἐκείνην μόνην πρέπει ν' ἀσχοληθῶμεν.

— Τί θὰ πράξητε; Εἴσθε ὁ σύζυγός μου, εἴσθε ὁ ἀδελφός της.

— Εἰρχόμεν πρὸ ὀλίγου διὰ νὰ τεθῶ εἰς τὴν διαθέσιν σας, διὰ νὰ κάμω ὅ,τι μοὶ εἴπετε καὶ ὄχι διὰ νὰ εἶπω ἐγὼ τί δέον γένεσθαι. Ἡ ἐρώτησίς σας, τὸ ὁμολογῶ, μὲ καταλαμβάνει ἀπαράσκευον, τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ δὲν ἐφαναζόμεν τὴν πραγματικότητα. Ἀς σκεφθῶμεν λοιπὸν μαζὺ... ὥς σύζυγοι. Ἐλέγετε ὅτι ἂν ἦσθε ἀνὴρ θὰ εὕρισκετε τὸν κύριον Δερόδην καὶ τὸ πᾶν θὰ μετεβάλλετο.

Ἐχετε ἰδέαν τινά;

— Θὰ τῷ ἐζήτουν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του.

— Ὁὰ τὸ ζητήσω ἐγὼ καὶ ἀμέσως μάλιστα.

Ἀλλ' ἀντὶ νὰ φύγῃ, ἔστη καὶ ἐφάνη δισταζών.

— Πρὶν ἢ κάμω τὸ διάβημα τοῦτο, εἶπε, πρέπει νὰ μάθω τὰ πάντα. Ἦδη ἀπευθύνομαι πρὸς τὴν σύζυγόν μου, ὥστε ἀποβαίνει περιττὴ πᾶσα ἐπιφύλαξις. Εἶναι λοιπὸν τὰ πάντα ἀληθῆ;

— Τὰ πάντα εἶναι ἀληθῆ, ἐψιθύρισεν ἡ Ἰουλιανή.

— Ταλαίπωρος κόρη!

— Ἀ! παρεσύρθη, πιστεύσατέ το.

— Εἶμαι βέβαιος. Τοῦτο καθιστᾷ ἔτι βαρυτέραν τὴν εὐθύνην τοῦ Δερόδου. Πρέπει νὰ νυμφευθῇ τὴν Ἀννέταν... καὶ θὰ τὴν νυμφευθῇ.

[Ἐπεκτείνετο...]

Κ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κ. Μιλ. Α. Ἀλμυρὸ ν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. — κ. Νικ. Π. Κέρκυραν. Ἐλήφθησαν. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Ἐγράψαμεν. — κ. Ν. Βοζ. Ζημιναίαν. Ἐλήφθησαν φρ. χρ. 50. Βιβλία κλ. ἀπεστάλησαν. Ἐγράψαμεν. — κ. Διομ. Π. Χ. Μεσολόγγιον. Ἐλήφθη ταχ. ἐπιταγή, ἀντίτιμον τριῶν συνδρομῶν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κυρίαν Οὐρ. Π. Καρπενήσιον. Φύλλα, βιβλία καὶ ἀπόδειξις ἀπεστάλησαν. Παρακαλοῦμεν, φροντίσατε καὶ διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ τρ. ἔτους. — κ. Δ. Τ. Τήνον. Ἐλήφθη γραμματόσημον. Ἐγράψαμεν.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΛΑΙΜΟΔΕΤΩΝ Γ. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗ

Ἀθῆναι, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 39.

Μεγάλη συλλογὴ ὑποκαμίσων, φωκῶν, κομβίων, χειροκτιῶν, μπαστουινῶν, ὀμβρελῶν, φανελλῶν κλπ. ἀνδρικών εἰδῶν. Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

Λαίμοδεταὶ κατὰ παραγγελίαν.